

Pedagogstudentene har fått nytt arbeidsutvalg.

Ved Pedagogstudentenes landsmøte i mars ble det også valgt nye representanter til arbeidsutvalget (AU). Siden den tid har det allerede vært utskiftninger der. Vi presenterer kjapt nåværende AU.

> FOTO: OKULAR

Knut Eri Bjelland: 24 år fra Norges nærmeste naboland, Bergen. Han er allmennlærerstudent ved Høgskolen i Bergen.

Åste Kristine Remman Gunleiksrud: 24 år fra verdensmetropolen Holmestrand. Åste går siste året på førskolelærerutdanninga på Høgskolen i Oslo.

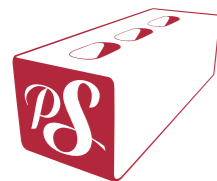
Aksel Stridh: 22 år fra et bittelite tettsted, nærmere bestemt Storsteinnes i Troms. Han går 2 året på førskolelærerutdanninga på Dronning Mauds Minne Høgskole i Trondheim.

Valgkomiteens medlemmer ble som følger:

Ann Cathrin Stafset: 24 år og kommer fra Sortland i Vesterålen. Hun er ferdig utdannet allmennlærer ved Høgskolen i Tromsø.

Nicklas Almås Fossum: 25 år og kommer fra Trondheim. Han går siste året på allmennlærerutdanninga ved Høgskolen i Sør-Trøndelag.

Kari Friberg Hjelmeseter: 24 år fra Stryn. Hun er ferdig utdannet allmennlærer fra Høgskolen i Sogn og Fjordane.

pedagogstudentene

PEDAGOGSTUDENTENE

Postboks 9191 Grønland
0134 OSLO
Tlf. 24 14 22 90
Faks 24 14 22 91

ps@utdanningsforbundet.no
www.pedagogstudentene.no

UNDER UTDANNING

Pedagogstudentenes medlemsblad nr. 1/05

I neste nummer byr vi blant annet på:

< **Tema: Ung i Utdanningsforbundet.**

< **Pedrock.**

< **Etter Valget.**

< **Gerfec-konferanse.**

< **Høsten**

Flyttet?

Husk å melde adresseendring til kontoret! Det skal så lite til. Grip telefonen nå, eller fyk av gårde en e-post ved første anledning. Vi på kontoret brenner etter å høre fra nettopp DEG!

Tlf. 24 14 22 90
e-post: ps@utdanningsforbundet.no

viktige datoer:

25-27.08: PedRock ved Høgskolen i Sør-Trøndelag

25-28.08: ETSA-konferanse i Polen

23.09: Landsstyremøte (i forbindelse med høstleir)

23-25.09: Høstleir i Bergen

21-23.10: Konferanse i Halden

18-20.11: Landsstyremøte

STUDENT UTVEKSLING

Også i dette nummeret:

MOT-FOR Å FREMME MOT HOS BARN
LANDSMØTE 2005
REKLAME I SKOLEN
VALG 2005

PEDAGOGSTUDENTENE

Postboks 9191 Grønland
0134 OSLO
Tlf. 24 14 22 90
Faks 24 14 22 91
ps@utdanningsforbundet.no
www.pedagogstudentene.no

Leder

Reidun Blankholm

Nestleder

Trine Berg Jacobsen

Arbeidsutvalg

Knut Eri Bjelland
Åste Kristine Remman Gunleiksrud
Aksel Stridh

UNDER UTDANNING

Redaktør

Jens-Erling Soløy

Ansvarlig redaktør

Reidun Blankholm

Redaksjonen

Jens-Erling Soløy (redaktør)
Odd Eirik Broen
Geir Magne Skavern
Rita Sirirud Strandbakke
Øystein Wormdal

Tips oss

redps@utdanningsforbundet.no

Bidragstere

Heidi Andersen
Erik Nygaard

Design

Okular
www.okular.no

Trykkeri

BK Grafiske
www.bkgrafiske.no

Opplag

10 500

pedagogstudentene

INNHOOLD

04	INTERVJU MED AVTROPPE LEDER	17	STUDENT UTVEKSLING
05	INTERVJU MED AVTROPPE LEDER	18	REKLAME I SKOLEN
06	INTERVJU MED AVTROPPE NESTLEDER	19	REKLAME I SKOLEN
07	INTERVJU MED AVTROPPE NESTLEDER	20	VALG 2005
08	MOT-FOR Å FREMME MOT HOS BARN	21	VALG 2005
09	MOT-FOR Å FREMME MOT HOS BARN	22	INTERVJU MED TILTREDENDE LEDER
10	LANDSMØTE 2005	23	INTERVJU MED TILTREDENDE NESTLEDER
11	LANDSMØTE 2005		
12	STUDENT UTVEKSLING		
13	STUDENT UTVEKSLING	24	GOURMET- HJØRNET FISK I FOLIE
14	STUDENT UTVEKSLING	25	ANNONSE
15	T.E.M STUDENT- UTVEKSLING		
16	STUDENT UTVEKSLING		

REDAKTØR OG LEDER

Under Utdanning med nytt mannskap!

Så var det omsider tid for nytt nummer av medlemsbladet! Ventetiden har vært i lengste laget, men nå er vi i sving igjen og satser hardt fremover.

STORT SETT FLUNKENDE NY redaksjon er under oppbygging, og meg selv som fersk redaktør lærer underveis. Vi satser på å gi ut intet mindre enn to nummer til i den korte tiden som er igjen av året. Så her blir det nok å lese. Jeg har store ambisjoner både når det gjelder å videreutvikle kvaliteten på bladet, og bruke dette til å styrke PS som organisasjon. Dette skal først og fremst være et blad til deg som medlem og pedagogstudent, men også et medium for å profilere organisasjonen utenfor egne rekker. Målet er å havne i hyllene til bibliotekene ved alle utdanningsinstitusjoner, og vi pusler med planer om å få sendt eksemplarer av bladet til Stortinget. Denne kanalen bør benyttes for alt den er verdt når det gjelder å gjøre vår stemme hørt!

DENNE UTGAVEN DOMINERES av artiklene om studentutveksling, som er tema, og intervjuer med fratredende og tiltredende ledelse. Selv om det er litt forskjellig stoff hadde vi likevel rikelig med tekst denne gangen, og det er med tungt hjerte jeg har måttet velge bort et par gode artikler som ikke får være med i denne omgang. La oss håpe det gjenspeiler seg i kvaliteten på bladet.

UNDER UTDANNING ER fortsatt avhengig av bidrag og tilbakemeldinger fra deg for å bestå og utvikle seg videre. Har du tenkt en tanke vi bør få høre om? Eller sitter du kanskje på en knakende god og aktuell prosjektoppgave som skriker etter å bli kokt ned til en artikkel? Dette er kun få eksempler på hvordan nettopp du kan være med og prege medlemsbladet til vår fremadstør-

mende studentorganisasjon. Mulighetene er mange, døren er høy og porten er vid. Nøt ikke med å ta kontakt. Alle innspill og bidrag er velkommen.

SÅ VIL JEG TAKKE avtroppende redaktør Heidi Andersen for innsatsen. Gjennom fire utgaver har hun holdt en høy standard på bladet som inspirerer til ytterligere innsats for å bringe det til nye høyder. Likeledes takker vi tidligere redaksjonsmedlemmer for vel utført jobb.

DET ER OGSÅ PÅ SIN plass å takke Kathrine og Marius for fantastisk innsats, og ønske lykke til videre. Ingen tvil om at organisasjonen har vokst i styrke og anseelse under Deres ledelse.

TIL SLUTT NOEN ORD OM valget. Jeg vil oppfordre alle lesere til å la utdanningspolitikk være et tungtveiende argument når dere skal avgjøre hvem som får Deres stemme. Stem på en utdanningspolitikk til beste for barna først og fremst, med oss som studenter på en god andre plass. Men viktigst av alt:

BRUK DIN STEMME!

Jens-Erling
redaktør

Kjære nye og gamle medlemmer!

Håper alle har fått sluppet av i sommer, og begynner på skolen igjen med ny giv. Vi går et spennende år i møte med nye utfordringer og nytt stortingsvalg. Dette er kjempe spennende, spesielt med tanke på at hele skolesystemet er en så het potet i denne valgkampen. Det er jo i dette systemet vi går i nå, og som vi skal jobbe i senere. Vi skal her i bladet gi dere en liten pekepinn på hva partiene mener om utdanningspolitikken. Håper det hjelper dere litt på vei i denne labyrinthen av hvem som mener hva om hva.

VI TAR EN UTDANNING, OG utdanner oss til et yrke som stadig er i endringer. Og i år er første året med nye opptakskrav til allmennlærerutdanninga. Vi i PS har kjempet mot dette fra forslaget kom i fjor høst. Vi ønsker at fokuset skal bli satt på det som skjer i og under utdanningen, og ikke det som skjer på videregående. Vi vil ha verdens beste lærerutdanninger som skaper verdens beste lærere, og da er det helt nødvendig at krav stilles. Det skal stilles krav til studenten, og studenten skal være kvalitetssikret som lærer etter endt studium. Det er ingen menneskerett å bli lærer. Men dette er et toveis system. Skal man kvalitetssikre studentene må man også kvalitetssikre utdanningene. Og det er her vi vil at fokuset skal være. Gjensidige krav og kvalitetssikring av utdanningene.

JEG VIL OGSÅ OPPFORDRE ALLE medlemmene til å besøke vår hjemmeside www.pedagogstudentene.no. Denne siden oppdateres med jevne mellomrom om hva som skjer. Vil også utfordre dere til å delta i diskusjonene som skjer i debattforumet vårt på hjemmesiden. Gjerner start en ny diskusjon om noe som

opptar deg, eller som du lurer på. På denne måten får du fram dine meninger samtidig som du får høre hva andre mener om den samme saken. Dette er kjempeviktig for oss som jobber på kontoret, for da får vi hele tiden en oppdatering på hva som rører seg ute i organisasjonen og hva som opptar våre medlemmer. Vi trenger å høre våre medlemmers stemme, for uten medlemmene er vi ingen organisasjon.

DE FLESTE HØGSKOLENE OG universitetene har et lokallagstyre som skal jobbe for deg og din velferd på skolen. Har du lyst til å engasjere deg mer aktivt i din egen studiehverdag kan du ta kontakt med ditt lokallag, eller du kan ta kontakt med oss på kontoret sentralt. Kanskje ønsker du å starte et eget lokallag om det ikke finnes et på din skole/universitet?? Det er en gylden mulighet til å lære mer om det yrket du utdanner deg til, samtidig som du kan få tilbud om kurs i emner som mangler i din utdanning.

Reidun Blankholm
Leder PS

Utskiftninger i Pedagogstudentenes ledelse

Askimjenta Kathrine har gått allmennlærerstudiet på Høgskolen i Sør-Trøndelag og viste tidlig interesse for mer enn bare forelesninger og lesesal.

› TEKST: ODD EIRIK BROEN/FOTO: OKULAR

«Å jobbe et år for PS innebar å måtte flytte fra kjæreste og venner i Trondheim. Men ikke én gang har jeg angret på den beslutningen jeg tok»

Hei Kathrine.

Hva var det som gjorde at du stilte til valg som leder for PS på landsmøtet i Bergen, mars 2004?

Etter mange år som aktiv PS'er ønsket jeg å ta et skritt videre. Jeg visste at det ville gi meg et spennende og utfordrende år, samtidig som jeg trodde jeg hadde noe å tilføre organisasjonen. Likevel var det vanskelig å bestemme seg for å stille til valg. Å jobbe et år for PS innebar å måtte flytte fra kjæreste og venner i Trondheim. Men ikke én gang har jeg angret på den beslutningen jeg tok.

Nå har du sittet ett år som leder i Pedagogstudentene. Hvor innflytelsesrik følte du at organisasjonen var når du tiltrådte, og hvor føler du at den står i dag?

Organisasjonen var innflytelsesrik da Marius og jeg overtok. Og vi visste at mye av innflytelsen skyldtes kontaktnettverk forrige ledelse hadde dannet seg. Slike nettverk arver man dessverre ikke, de må opparbeides på egen hånd. Da vi gikk av 30.juni hadde vi et stort og solid nettverk som gjennom året har styrket PS' innflytelse på mange arenaer. Det har også hjulpet på at PS nå er chairman organisation i LISTEN-samarbeidet, og innehar ledervervet i UHO studentene. Gjennom året har vi også jobbet bevisst med å øke vår innflytelse i Utdanningsforbundet – og det virker! Saker vi har jobbet med og uttalelser vi har gitt har vekket oppmerksomhet og vi opplever at PS i stadig større grad blir lagt merke til, og tatt med på råd, både nasjonalt og internasjonalt.

Har PS vært mye i mediebildet, for eksempel deltatt i aktuelle debattprogrammer eller vært i riksdekkende aviser?

Absolutt! PS' posisjon i mediebildet har økt betraktelig dette året. Særlig saken om opptakskrav ga oss mye oppmerksomhet. PS har vært i både lokale og riksdekkende aviser, fagblader, nettaviser, tekst-tv og de fleste store radiokanaler. Høydepunktet var nok likevel da vi var direkte på dagsrevyen i slutten av januar!

Hva er den viktigste eller de viktigste sakene du føler at PS har fått utrettet i løpet av det siste året?

Da jeg stilte til valg sa jeg at jeg ønsket å gjøre organisasjonen vår synlig og innflytelsesrik. Jeg føler vi er godt på vei. Selv om vi på mange måter tapte saken om opptakskrav til allmennlærerutdanninga, fikk vi gjennom at den satt fokus på kvaliteten i utdanningene. At vi har løftet frem debatten om kva-

litet i utdanninga er uten tvil det jeg er mest stolt av. Vi har også fått satt unge og nyutdannede på dagsordenen i Utdanningsforbundet, noe som resulterte i at representantskapet i juni vedtok en forpliktende ungpolitikk. Jeg vil også trekke frem arbeidet med ETSA-konferansen. Takket være PS vil første skritt mot et europeisk lærerstudentsamarbeid bli tatt i august.

Hva er det du selv tenker påtroppende leder spesielt bør sette fokus på og ta tak i først?

Reidun må finne sin egen måte å jobbe på, og må selv velge sine saker. Mitt råd vil likevel være å opprettholde trykket når det gjelder kvalitet i lærerutdanninga. Ikke la noen tro at opptakskrav endrer innholdet. Hun bør også prøve å utnytte høstens stortingsvalg til vår fordel. Gjennom samarbeid med andre bør også PS kreve pensjonspoeng for studenter. Selv om det er en generell studentsak er den utrolig viktig! Dersom det ikke blir et regjeringsskifte bør hun også være på vakt når det gjelder studiefinansiering. Vårt gratisprinsipp er dessverre ingen selvfølge, og det er varslet omkamp. DET er en kamp vi rett og slett IKKE kan tape! Helt til slutt vil jeg også presisere at hun må ta vare på seg selv. PS har ikke bruk for en utbrent leder – og det er det bare hun som kan sørge for.

Hva er planene dine for sommeren og det nærmeste året?

I sommer skal jeg være en uke hos "svigers" på Dønna. Bortsett fra det skal jeg bare være på hytta utenfor Fredrikstad og forhåpentligvis nyte sommeren. I august flytter jeg tilbake til Trondheim. Som så mange andre har heller ikke jeg fått lærer-

jobb, så jeg håper på mange vikartimer og satser på å studere litt også.

Tusen takk for meg og takk for et flott år. En spesiell takk til alle dere som ser verdien i å engasjere seg i PS. Jobben dere gjør er eksepsjonell og jeg er stolt av dere!

Lykke til videre med studier og jobb i skole og barnehage.

«At vi har løftet frem debatten om kvalitet i utdanninga er uten tvil det jeg er mest stolt av. Vi har også fått satt unge og nyutdannede på dagsordenen i Utdanningsforbundet, noe som resulterte i at representantskapet i juni vedtok en forpliktende ungpolitikk»

Utskiftninger i Pedagogstudentenes ledelse

Fargeklatten Marius er en vaskeekte bergenser som med jevne mellomrom (irriterende nok) ønsker å minne oss på hva som er byen og fotballaget i Norge. Undertegnede tilgir ham imidlertid siden han vet hva som er fotball-laget i England. Han er ikke på noen som helst måte A4- sjefen i stiv dress og nesa i sky. Nei, Marius kan ikke bli mer menneskelig og jordnær og interessert i andres velbefinnende.

> TEKST: ODD EIRIK BROEN/FOTO:OKULAR

«Å se en sammenheng mellom de forskjellige sakene, samt å involvere flere ledd har vært viktig for meg»

Hei Marius.

Kan du fortelle litt om hvordan du ble engasjert i PS, hvor lenge du har vært medlem og hva det var som fikk deg til å stille til valg som nestleder?

Jeg var så heldig å bli hanket inn i lokallaget i Bergen januar 2002, et lokallag som bestod av en gjeng drivende dyktige folk som visste å si fra angående utdanningen sin. Et år senere ble jeg valgt til lokallagsleder, en god erfaring å ta med seg. En blanding av den erfaringen, samt å jobbe med den gjengen gjorde sitt til at jeg følte meg kompetent til å stille til valg. Og skal jeg være helt ærlig, fristet det å jobbe sammen med Kathrine i et år også. Jeg hadde fått et svært godt inntrykk av henne på de to første landsmøtene jeg var på.

Hva har vært de viktigste sakene for deg å sette fokus på i forhold til PS det siste året?

Å se en sammenheng mellom de forskjellige sakene, samt å involvere flere ledd har vært viktig for meg. Altså å involvere lokallagene i større grad enn tidligere, og være med på å åpne øynene til flere når det gjelder å se barnehage og skole under ett i større grad.

Kan du si litt om hvordan samarbeidet er mellom Utdanningsforbundet og Pedagogstudentene, hva er bra og hva kan bli bedre?

En ting er sikkert - samarbeidet har et større potensial enn det som er tatt i bruk til nå. En del fylkeslag har gode samarbeid med PS' lokallag, en del har det ikke. Sentralt fungerer mye bra, vi jobber jo tett sammen i flere organ. Men jeg skulle ønske at det var en tettere dialog mellom ledelsen i Utdanningsforbundet og PS. Hva med en fast middag i måneden der saker ble tatt opp for eksempel? Ellers håper jeg at lokallagene til PS nå vil benytte seg av Utdanningsforbundet i enda større grad nå som de har fått stablet på bena en god og fornuftig ungpolitikk.

Du er jo en utadvendt, diplomatisk, omgjengelig og likendes fyr. Er du alltid sånn? Ville en diskusjon med for eksempel Kristin Clemet gått for seg på samme måte og med samme tone og ordelag som en diskusjon med for eksempel Helga Hjetland?

Takk for rosende ord. Jeg vet ikke om alle er like enig der. Men jeg prøver å møte folk med respekt, og det ville nok gjelde i diskusjoner med begge de

to ovennevnte også. Begge er jo svært dyktig på det de gjør, og skal selvsagt respekteres for det. Jeg føler jeg pleier å komme godt ut av det med en ydmyk holdning til de jeg skal diskutere med. Uenigheter er det som oftest større rom for hvis man er høflig, saklig og likevel rett på sak. Man trenger ikke skrike høyt og bli ufin for å få frem hva man mener. Men hvis jeg hadde blitt avbrutt av noen av dem, hadde jeg nok sagt klart og tydelig i fra. Jeg misliker sterkt å bli avbrutt nemlig. Da kan de være så mye leder og statsråd de bare orker.

Kan du si litt om hvorfor du velger å gå av etter ett år?

Med den største glede. Det har seg nemlig slik at jeg er far til verdens beste gutt, Adam på vel 3 år. Det har vært klart fra jeg stilte til valg i fjor at det bare skulle være dette ene året. Pending frem og tilbake, i tillegg til mye annen reising, tar veldig på. Det skal bli deilig å komme nærmere han, selv om vi ikke bor sammen. I tillegg venter jeg i denne stund tvillinger sammen med min samboer, Åshild. Så jeg kan trygt si at jeg gir meg til fordel for noe enda bedre. Hadde jeg vært fri som fuglen hadde det nok fristet med ett år til i hovedstaden, men det er jeg heldigvis ikke.

Hvor ser du PS som organisasjon om ett år?

Oi, det var et vanskelig spørsmål. Jeg vil tro at PS er i stadig vekst, det skulle ikke være noe grunn til noe annet. Videre tror jeg nok at enda flere har fått øynene opp for vår glimrende politikk, noe dette bladet forhåpentligvis blir sterkt delaktig i. I tillegg kommer nok mange PS'ere til å være i full sving med å arrangere en fantastisk LIS-TEN-konferanse et eller annet sted i landet. Jeg regner med det kommer mer stoff om den på et noe senere tidspunkt...?

Hva er planene dine for fremtiden?

Nå håper jeg mange rektorer i Bergensområdet leser dette. Som jobbsøker vil jeg nemlig si at jeg går med store planer med å bli en av de beste lærerne skole-Norge noensinne har sett! Men det avhenger selvsagt av at det finnes en rektor som ansetter meg. Foruten det blir det å ta godt vare på familien min, gjenoppta dykkingen og på sikt bli fotballtrener for noen små. Ellers hadde det vært deilig å se Brann vinne seriegull, en mann kan vel drømme!

På vegne av redaksjonen i UU og lokallaget på Hamar, vil jeg takke for din innsats og evne til å spre glede og positivitet. Jeg personlig (som hobbypsykolog) tror at positiviteten og optimismen din delvis skyldes hvilket fotballag du holder med.

«Hadde jeg vært fri som fuglen hadde det nok fristet med ett år til i hovedstaden, men det er jeg heldigvis ikke»

MOT for å fremme mot hos barn til å ta egne valg

Vi ser det på klistremerker og forskjellige kampanjer i aviser og lignende. Ikke minst i forhold til barn og unge. Stadig ser man denne logoen på flere tippelagalags fotballdrakter. Man hører snakk om dem i ulike sammenhenger, men hva er egentlig MOT, og hvordan jobber de?

› TEKST OG FOTO: ODD EIRIK BROEN

Jeg er på Ekeberg-sletta i Oslo for å snakke med Vegard Hansen. Han er kommunikasjonsleder i MOT. Han og Fabian Giæver, som er distriktskoordinator for Oslo og Akershus, har ansvaret for å rigge opp MOT sin stand til Norway Cup som går av stabelen 31. juli. Det er litt riving i håret i forhold til stress og dårlig tid, men mer positive mennesker skal man lete lenge etter. Til tross for det ene problemet etter det andre, klarer de å takle utfordringene på rekke og rad. Medfødte evner eller erfaringer i forhold til engasjementet i organisasjonen, tenker jeg, og er grønn av misunnelse for deres måte å takle vanskelige situasjoner på.

MOT til å leve - MOT til å bry seg - MOT til å si nei

Jeg må ærlig innrømme at jeg for inntil tre-fire år siden trodde de jobbet mot rasisme. Ikke det at det er bare bare, for det er jo et hyperaktuelt tema som organisasjonen jobber aktivt for å bekjempe. Vegard kan fortelle meg at jeg langt fra er den eneste som har trodd det. Det kan nok, i hvert fall for mitt vedkommende, ha sammenheng med at Enga er i mitt hjerte, og at det i sin tid var enkelte i Klanen som ikke visste bedre og kom med rasistiske uttalelser før, under og etter kamper. Dette førte til at ledelse og spillere tok ansvar og erklærte at Vålerenga tok sterk avstand fra rasisme ved å bære drakter med MOT-logo, samt være mer aktive ved å delta på ulike tiltak mot rasisme. Men, sier Vegard; først og fremst er jobben deres å fremme mot blant barn og ungdom til å ta egne

valg og beslutninger. De skjønte fort at pekefingeren virket mot sin hensikt. Barna har jo tross alt foreldre og lærere som, uansett hvor upopulære de blir, som oftest tar seg av den delen av barnas oppvekst. Da trenger ikke barna nok en pekefinger i været. Aller minst fra, for dem, ukjente mennesker i MOT.

Fødselen

MOT-hjulene startet å rulle i 1994 i forbindelse med OL på Lillehammer, men først i 1997 ble den offisiell som organisasjon. Den ble til ved hjelp av en gruppe glødende engasjerte mennesker som ville vise at de bryr seg om barns og ungdoms oppvekstmiljø ved å gjøre noe aktivt for dem. I dag er MOT en ideell, landsomfattende stiftelse som setter søkelyset på et tryggere og bedre oppvekstmiljø gjennom arbeid som skal virke preventivt mot mobbing, vold og rusmisbruk. Dette er fanesakene som de, på ulike måter, jobber aktivt for å redusere blant unge i Norge.

MOTs identitet

Identiteten til MOT har blitt et varemerke som de aller fleste på en eller annen måte kjenner igjen. De ivrige og engasjerte initiativtakerne var både mobbere, tidligere voldsdømte, samt mobbe-, volds- og rusofre. I tillegg var det også andre som bare ville bry seg

om dem som på en eller annen måte havnet utenfor i samfunnet. Dette la grunnlaget for hva MOT er og hva de jobber for i dag.

Den røde veggen - en drømmefanger for alle som vil dele sine drømmer med MOT

Idet jeg ankommer Ekeberg-sletta skinner sola nok en julidag over hovedstaden, en solskinnsdag som i følge meteorologene også blir den siste for denne byen på en stund. Selvfølgelig kjedelig, men også altfor typisk når noe stort er på gang i byen som gjerne skulle sett at finværet fortsatte i noen dager til. Jeg tilbyr meg å hjelpe to stressede karer som er alene om ansvaret for rigging av standen.

De takker høflig nei, og sier at det skal jeg få slippe, men jeg har en samvittighet jeg også, og fortsetter å tilby min hjelp. Da blir jeg spurt om jeg har teknisk innsikt, noe jeg åpenbart liker å innbille meg. Det vil si innbilte meg helt til plasmaskjerm, playstation, høyttaler, og mange ledninger og kabler ble lagt på bordet. Det endte med at jeg engasjerte den ene etter den andre i nabo-standene, dessverre uten videre resultat. Det er, uansett hva vi får til, Sing Star og karaoke som skal runge gjennom høyttaleren til slutt. Og en ting er jeg sikker på; jeg har mye mer mot, rent erfaringsmessig, til å ta på meg en teknisk oppgave enn å ta mikrofonen og syngte karaoke.

Nå begynner tiden å gå veldig fort for to arbeidshester, og det siste som skal gjøres i dag er å male en vegg rød utenfor tellet. Vegard forteller meg at det er en drømmevegg. Jeg står litt forundrende og ser på

før han fortsetter. Her kan alle som vil, stå og dele sine drømmer med en eller flere i MOT. Har du fått med deg gjennom nyhets- og mediebildet i det siste den nærmest eksplosive økningen av jenter som driver med selvskading? Spør han videre. Jeg har det, sier jeg, og legger til at det er så altfor lite de legger vekt på det, det blir nærmest bare en statistikk som tv og aviser legger frem én gang i året. De setter liksom ikke særlig fokus på hvorfor eller eventuelle tiltak som kan settes inn. I stedet hører man mer og mer om hvordan psykiatri-køen går i taket samtidig som regjeringen sier de legger mer og mer vekt på viktigheten av den. Han nikker og ser litt oppgitt ut, før han fortsetter. Det er, i samsvar

med en mer negativ trend i forhold til selvmord og selvskading blant unge mennesker at vi setter fokus på nettopp disse problemene. Denne drømmeveggen er for de som tar med seg en tung og til tider veldig tøff hverdag når de legger seg om kvelden. Drømmer gjenspeiler som regel hverdagen, og det kan være lettere å prate om drømmene sine enn om hva de tenker på når de er våkne. Jeg ser på veggen som blir mer og mer rød, og begynner å drømme selv, drømmer om at jeg en dag også kan være med og gjøre en forskjell. Nå er det i hvert fall Norway Cup på Ekeberg-sletta. Og hvor ellers, der drømmer blir til virkelighet - men for noen også knust, er det bedre å ha en knall rød drømmevegg?

«Her er det viktig å engasjere seg. Erfaring viser at man har stor påvirkningskraft. Utdanningsforbundet ser ikke på Pedagogstudentene som en liten, ubetydelig organisasjon uten påvirkningskraft»

På bakerste rad

For aller siste gang sitter jeg her, på bakerste rad. Det er vemodig og rart. Foran meg sitter rekker på rekker av engasjerte lærerstudenter. Det varmer. Det er godt å se at det fortsatt finnes engasjement. Jeg vet at det bare er en brøkdell som sitter i denne gymsalen på HIST (Høgskolen i Sør-Trøndelag) i Trondheim, helt i begynnelsen av påskeferien. Dette er studenter som har utsatt påskeferien noen dager for å forsøke å påvirke sin hverdag.

> TEKST: HEIDI ANDERSEN, FOTO: HEIDI ANDESEN, ØYSTEIN WORMDAL, PEDAGOGSTUDENTENE

Jeg vet at det foregår mye viktig arbeid rundt om i landet, og at det bare er en brøkdell av de aktive studentene som sitter i denne gymsalen. Jeg har selv vært der. Med nesa i sakspapirene, og delegatorkortet klart, på vei opp og ned fra talerstolen. Med entusiasme og glød har jeg fremmet mine saker. Noen ganger har jeg fått gehør, andre ganger ikke. Men utenfor møtesalen er vi venner, og det sosiale har betydning mye. Nå sitter jeg på bakerste rad, som avtroppende redaktør, etter 2 år i redaktørstolen, og til sammen 6 år i studentpolitikken. Det har vært givende år, og det har gitt meg utrolig mye, og venner for livet. Derfor er det med vemod at jeg sitter her for aller siste gang. Jeg vil rette en stor takk til en fantastisk redaksjon disse to årene. Og vil samtidig benytte anledningen til å takke alle som har kommet og gått, og som har gjort sitt til å forme medlemsbladet til det det er i dag. Takk for innsatsen!

Et landsmøte innebærer hektisk møteaktivitet. Det er harde dager med lange sesjoner, og mange viktige vedtak som skal fattes. Det skal lages nytt arbeidsprogram, og man skal formulere resolusjoner. Det er stadig saker i tiden som er aktuelle, som det må tas stilling til. Her er det viktig å engasjere seg. Erfaring viser at man har stor påvirkningskraft. Utdanningsforbundet ser ikke på Pedagogstudentene som en liten, ubetydelig organisasjon uten påvirkningskraft. Nei, Pedagogstudentene blir faktisk lyttet til. Og mediene har også

fått øynene opp for oss. I forbindelse med innføringen av karakterkrav til lærerutdanningen, var daværende leder Kathrine Hestø Hansen i media, og uttalte seg på vegne av Pedagogstudentene.

Et landsmøte innebærer også sosialt samvær, og lørdag kveld skifter delegatene nærmest ham, og er ikke til å kjenne igjen. Da kommer festklærne fram, det styles og fikses. Og vips er det en stilig gjeng som stiller til gallamiddag, en lang affære med god mat og taler, med gaver til avtroppende personer og andre som har bidratt. Søndag velges nytt styre. Det er alltid spennende, fordi ledelsen er så viktig for organisasjonen framover.

Søndag reiser delegater og andre deltakere hjem, til påskeferie, og etter hvert eksamen. Men de fleste har fått med seg ny entusiasme og ny glød. Selv om eksamen venter, så er engasjementet sterkere enn noen gang. Og man kjemper videre; kjemper for en bedre og sterkere lærerutdanning! Kanskje du kommer neste år?

GOOD MORNING, TICHA!!

Med en gang jeg setter foten inn i klasserommet reiser alle elevene seg opp og roper ut; "Good morning, ticha!" Jeg svarer "Good morning, class, how are you today?", og de setter i gang med deres godt innøvde og monotone standardvar: "Fine thank you, and how are you?". Dette er en skolehverdag langt fra den norske.

> TEKST OG FOTO: RITA SIRIRUD STRANDBAKKE

SYVENDE KLASSE: Det er ikke like lett å følge med på læreren når noen driver og tar bilder.

Etter en reise på godt og vel 30 timer har jeg endelig kommet fram til Namibia og byen Tsumeb, mitt hjemsted de neste syv ukene. Jeg har fått slappet av litt, men ikke nok, og jeg befinner meg på praksiskolen hvor jeg skal undervise namibiske skoleelever i engelsk, samfunnsfag og drama. Spennende! Etter en omvisning på skolen og etter å ha møtt hver eneste ansatt blir jeg overlatt til Mr. Kohanga, lærer for 5-7 trinn i samfunnsfag, religion og musikk. Jeg følger etter ham resten av dagen, men snakker også litt med de andre lærerne i matpausen. Overalt hvor jeg går ser jeg nysgjerrige barneøyne som kikker etter meg og undrer seg over hvem jeg er. Det er ikke lett å unngå å bli lagt merke til når du er en av to hvite personer ved en skole med 350 elever. Dagen går fint, og jeg har klart meg gjennom min første dag ved Tsumeb English Medium Primary School (T.E.M.). Jeg har fått et veldig godt inntrykk av både rektor, lærere og elever, og jeg gleder meg veldig til å være her i tida framover.

Undervisningen

Jeg skulle følge timene til Mr. Kohanga, Miss Mafila og rektor, Mr. Shilamba. De underviser på 5-7 trinn. I tillegg skulle jeg stikke innom de andre klassene av og til, slik at jeg skulle få bli kjent med så mye av skolen som mulig. Mr. Shilamba hadde laget en fin timeplan til meg. Jeg holdt meg som nevnt for det meste på 5-7 trinn, det var fire klasser; Den artige og aktive 5A,

den mer stille og beskjedne 5B, den gromme sjette klassen og den store sjuendeklassen på 49 elever. Jeg hadde 157 elever å bli kjent med og å forholde meg til. Jeg må si at jeg ble utrolig glad i alle de fire klassene "mine", og jeg lærte meg nesten alle navnene, noe som ikke var så lett. Klassekart var et fint påfunn, men det hjalp lite da noen av elevene begynte å flytte rundt på seg...

Til å begynne med var det en stor utfordring å få elevene til å forstå meg og hva jeg mente med det vi gjorde i timene. For det første snakket jeg "american-english", men den ble gradvis forandret til "namlish". Det vanskeligste var å få elevene til å bli mer selvstendige og kreative, og til å ta litt initiativ selv. Disse elevene var vant til at timen ble kjørt på samme måte hver eneste gang; Læreren snakker i 25 minutter, læreren skriver noen setninger på tavlen og elevene kopierer ned i boka. Av og til var det høytlesning i kor. Det er klart de ble litt rådvile når jeg ville ha dem med på gruppeoppgaver, dramatisering, improvisasjon, oppgaveløsning, lek og diskusjoner, men det tok ikke lang tid før de var med på det, og spurte etter når de skulle gjøre sånn neste gang. Jeg har aldri vært så populær som det jeg var da, og elevene maste om at jeg måtte komme i deres time.

"Please, Miss Rita!"

MORGENSAMLING: Hver mandag morgen samles elevene i sjette klasse.

«Det høres ut som at hele min periode ved T.E.M. bare var en dans på roser»

Læreren - en autoritet.

Elevene har veldig stor respekt for læreren. Det kan være to grunner til det: Enten fordi læreren virker truende på elevene med sin kjefting og avstraffelse eller fordi han rett og slett har opparbeidet seg respekten på en sunn måte. I Namibia sees læreren absolutt på som en autoritet. Læreren vet alt og kan alt. I hvert fall kan han mer enn elevene. En lærer trenger bare å stikke nesen inn i klasserommet og alle elevene spretter pent opp ved siden av pultene sine og ønsker ham god dag. Elevene sier ikke et ord i løpet av timen, for hvis de gjør det, blir det kjeft å få. Disse elevene er svært lydige... eller er de det?

Det hendte av og til at jeg hadde litt problemer med disiplinen i klassen, som Mr. Kohanga sa. Selv mener jeg ikke at jeg hadde det, jeg tror heller at Mr. Kohanga og jeg hadde et litt forskjellig syn på hva som krevdes av elevene for at de var lydige. Jeg krevde ikke absolutt stillhet hele timen, nettopp fordi jeg la opp til diskusjoner og samtaler og annen type oppgaveløsning enn det som vanligvis ble brukt, men skulle jeg ha det stille sa jeg ifra, og det var som regel aldri noe problem å få elevene til å lytte.

Ydmykhet

Nå skal det sies at man kan ikke komme til ett nytt land og til en fremmed skole og gjøre akkurat som man vil. Man må være ydmyk, og man må ikke kritisere noe av det de andre lærerne gjør. Jeg gjorde som regel avtaler om hva jeg skulle undervise i med hver enkelt lærer jeg skulle følge, og jeg var så heldig at jeg fulgte tre lærere som gjerne ville at jeg skulle finne på nye ting. Mr. Kohanga sa selv at han ønsker å lære av meg, siden jeg sikkert hadde lært masse om undervisningsmetoder på lærerhøgskolen. Han slo til og med følge med meg hjem flere ganger, slik at vi kunne snakke

KLASSE 6A: Miss Rita sammen med elevene i sjette klasse.

skole. Miss Mafila ønsket i grunn bare å slappe av i de timene jeg underviste, og hun la seg ikke opp i måten jeg underviste på. Hun var nok ikke den mest engasjerte læreren ved skolen. Mr. Shilamba hadde selv vært i Norge en gang og besøkt norske skoler, så han gjennomførte ofte litt annerledes timer enn de fleste av de andre lærerne. Han mente også at jeg kunne gjøre hva jeg ville, så lenge jeg gjorde avtaler med lærerne på forhånd. Han var veldig opptatt av at alt skulle gjøres riktig, og det syns jeg er bra. Som sagt, man kan ikke bare buse fram og si at sånn skal jeg gjøre det, men så lenge man kommer godt overens med lærerne og gjør en avtale med dem på forhånd, var det for min del intet problem å prøve ut nye ting.

En dans på roser?

Det høres ut som at hele min periode ved T.E.M. bare var en dans på roser, men det er ikke korrekt. Selvfølgelig ble jeg sliten av noe av det jeg gjorde, ikke alle inntrykkene var gode og ikke alle timene jeg underviste var en suksess. Ta for eksempel den gangen lærerinnen i fjerde klasse var syk og jeg skulle ha klassen hennes hele dagen. Ikke hadde jeg bøker og ikke hadde klassen bøker, og ingen visste hva de hadde lært om forrige gang, så det ble en dag med improvisasjon. Tro meg, elevene hadde ikke noe problem med å forstå at jeg ikke var forberedt, så de ble til tider veldig urolige. Jeg var ganske sliten etter den dagen, etter å ha undervist om alt og ingenting i en klasse der jeg ikke kjente noen.

Av og til fungerte ikke undervisningsopplegget jeg hadde laget fordi elevene ikke riktig forstod, og jeg ble ikke særlig høy i hatten da 31 elever i femte klasse ikke hadde gjort leksen sin, og Miss Mafila sa til dem at jeg skulle straffe dem. Det var heller ikke lett å holde en gymtime alene første gangen. Hele skolen har nemlig gym samtidig, og det er kun to gymlærere. Jeg sto der med 150 elever midt utpå en gressbane, uten ball og uten fløyte. Det ble til slutt en lang omgang "hauk og due" og andre morsomme leker.

Det hendte også noen ganger at en elev kom inn i klasserommet der jeg underviste og ba om å få "a stick for beating". Eleven spurte altså om en pinne, eller en bit av en hageslange, slik at læreren hans kunne bruke den på elevene i den klassen han var i. Fysisk avstraffelse ble brukt, men heldigvis så jeg aldri noe selv, jeg bare vet at det skjedde. Kanskje lærerne var mer forsiktige mens jeg var der, slik at jeg ikke skulle oppdage noe, men etter hva elevene har fortalt og etter å ha bli spurt om å finne hageslangen flere ganger, vet jeg hva som foregikk. Jeg må understreke at jeg aldri ga fra meg noen "stick for beating".

Noway!

"Ticha, can I come to Noway with you?"

Mr. Shilamba syntes det var fint om jeg lærte elevene litt om Norge mens jeg var der. Forberedt som jeg var med fotoalbum og det hele, holdt jeg vel en fem, seks Nor-

ge-timer for dem. De var helt oppslukte i hva jeg hadde å si om dette landet, spesielt om snø og troll og elgen. De kunne ikke få nok av bildene jeg viste dem, og det hendte av og til at jeg fortalte noen folkeeventyr i en ledig stund. Så stille som i Norge-timene har jeg aldri opplevd noen klasse. Og alle hadde spørsmål, så klart. Noen lurte på hvordan snø smakte, andre lurte på hvorfor det bor nisser på låven hos folk. Mange spurte om de kunne bli med meg hjem, men dessverre så hadde jeg ikke plass til 30 elever i kofferten min. De sa de skulle spare penger, slik at de kan reise til Norge, men det spørs nok om de får til det...

De fleste av elevene ved T.E.M. var fra ganske fattige familier. Det var nok ikke så mange av dem som tilhørte de aller fattigste i Tsumeb, heller ikke så mange som tilhørte de mer velstående familiene, men det er ikke så lett å si, siden alle går på skolen i like uniformer og man ikke får noe særlig inntrykk av hvordan de bor.

"Have a good drive home!"

... var det en av elevene som skrev til meg i et farvelbrev jeg fikk. Det var veldig trist å reise fra T.E.M. og Tsumeb, faktisk så trist at det falt ganske mange tårer den fredags ettermiddagen jeg satt i Windhoek, hovedstaden, etter å ha dratt "hjemme fra". Jeg hadde blitt så glad i skolen og i elevene. Hver dag hadde jeg følge av noen elever hjem, med mindre jeg slo følge med Mr. Kohanga. Noen ganger hadde jeg fått besøk, til og med siste dagen min i Tsumeb dukket de opp, én etter én for å si ha det bra til meg. Siste skoledagen ordnet de snille lærerne med varm mat og jeg fikk en gave som takk for meg. Jeg overrakte mine gaver til skolen, Mr. Shilamba, Mr. Kohanga og Miss Mafila. Alle elevene fikk en liten overraskelse som de ble utrolig glade for. Jeg har aldri sett noen bli så glad for å få en refleks fra DNB Nor før! Mange av elevene ga meg brev og kort, til og med noen av dem gråt. Jeg sitter igjen med utrolig mange gode minner fra ukene på T.E.M. Jeg har lært veldig mye om meg selv, både som person og som lærer. Jeg har lært av de feilene jeg gjorde, og jeg har fått et nytt perspektiv på hva som er en god skolehverdag. Jeg håper virkelig at jeg får muligheten til å reise tilbake dit.

Det var neimen ikke lett å reise derfra...

Er dette noe for deg?

Dersom du er interessert i å studere eller ta praksis i utlandet, sjekk med lærestedet ditt hva som er av muligheter der. Du kan også gå inn på <http://siu.no/> for nærmere informasjon.

Dyrene i Afrika og alt de har å gjøre...

TEKST OG FOTO: ODD EIRIK BROEN

Namibia kan by på et veldig variert dyreliv. Alle de store afrikanske dyrene du har sett på Animal Planet er å finne flere steder i Namibia, ikke minst i Etosha nasjonalpark. Det er tre resorts med bungalower, restauranter og butikker i parken, og alle har menneskeskapte vannhull mindre enn et steinkast unna bungalowene. Hit kommer dyrene for å drikke i ly av mørket. I tillegg er det veier på kryss og tvers i parken hvor man kan studere de grasiøse dyrene fra et sete relativt trygt inne i minibusen. Løver, leoparder og geparder vil nok ikke prøve å komme inn i bussen,

men hvis man vil ta en elefantflokk på 35 individer nærmere i øyesyn, bør man ikke føle seg altfor tryggt. Det var vi nesten i ferd med å erfare...

"5, 4, 3, 2, 1... bungeeeeeee..."

Victoria-fallene i Zambia og Zimbabwe
Victoria-fallene er noen av de mest kjente fossefall i verden. Nærmere ti millioner liter vann fosser nedover fjellsidene i sekundet i regntida. I vintermånedene (juni, juli, august) er det bortimot helt tørt der.

En annen ting som i tillegg frister når man er i nærheten av de majestetiske fallene, er det å hoppe utfor en 150 meter høy bro. Heldigvis kommer man ikke lenger enn 111 meter ned før man får en aldri så liten blodansamling i hodet og turen går opp igjen, eller nei, hmmm... nå går det visst ned igjen. Ni utrolig tøffe jenter og tre wan-nabe-tøffe gutter fra Norge opplevde en ekstrem "bun-

«**Atlanterhavet er lumskt langs store deler av den afrikaske og søreuropeiske kysten, og kyten av Namibia er intet unntak**»

gee- jomfrutur" ved Victoria-fallene, en opplevelse vi sent vil glemme. I tillegg var de to egenerklærte profesjonelle sjåførene på minibussen litt usikre på hvor vi skulle, så turen gikk gjennom Zimbabwe hvor et av de mest korrupte regimer i verden holder innbyggerne i sitt jerngrep. Da var det blitt så sent at solen for lengst hadde gått ned, og vi fikk streng beskjed om ikke å ha noe lys på i bussen mens vi kjørte gjennom landet. Men når vi endelig kom til Zambia var vi alle enige om at stempel og visum i passet var verdt turen og den skyhøye visumprisen.

Atlanterhavet i vest, verdens største sanddyner i øst...

Man kan ikke få gjort alt heller...

I tillegg til det vi gjorde av moro i Swakopmund, er det også flere tilbud for de som besøker byen. Her kan man hoppe i fallskjerm, fly i småfly over områdene rundt byen, eller ta en rundtur over sanddynene med 4wd og guide. Det er sikkert noe jeg har utelatt nå, men da kan heller dere fortelle meg det når dere kommer tilbake fra praksis i Namibia neste år!

Swakopmund

Denne byen kunne likeså godt vært et eller annet sted i Danmark. Det spesielle klimatet i Namibia har sørget for at det strekker seg en ørken av sanddyner langs hele kysten. De går som et belte parallelt med havet på den ene siden og savanner på den andre. Hver eneste morgen, nesten uten unntak, var det tjukk og kald tåke som omfavnet byen. Den er imidlertid ganske forutsigbar, og tidlig på ettermiddagen slipper den som regel taket og sola titter fram. Denne byen ligger omtrent på samme breddegrad som Rio de Janeiro i Brasil, men temperaturen om natta og tidlig morgen er som en middels god sommertemperatur i Norge.

Men... uansett hva du tenker nå, så er dette faktisk en utrolig bra turistby med masse kult å finne på.

Sandboarding

Her kan man blant annet stå på Sandboard i sanddynene og ligge på et slags akkebrett i hastigheter opp mot 80 km/t. Utrolig moro begge deler selv om det bare tar noen sekunder å kjøre ned og langt flere for å komme seg opp til toppen igjen, i snowboardstøvlr...

Quadbiking i sanddynene - en rå opplevelse

Fire-hjuling er jo selvfølgelig for morsomt å kjøre til å være tillatt uten noen begrensinger i Norge. Men i sanddynene i Namibia derimot... Man kan velge mellom automat eller manuelt gir, og jeg vil absolutt anbefale manuelt gir, siden det går en del fortere. For de som ikke har erfaring med manuelt gir på forhånd vil jeg råde dere å snakke med noen bekjente som har moped/motorsykkel og få en liten innføring før dere drar.

Holder det med hestekraft som fremdrift, så tilbyr også Swakopmund rideturer med i solnedgangen med ørken, sanddyner og Atlanterhavet som scene.

Delfinsafari og/eller fisketur

Begynner man å bli lei av sand som har en tendens til å sette seg fast i solfaktorkremen, kan man se vestover. Atlanterhavet er lumskt langs store deler av den afrikanske og søreuropeiske kysten, og kysten av Namibia er intet unntak. For de som setter

pris på havet og hva det har på menyen, kan jeg anbefale en halvdagstur for å se på delfiner, sel og sjøløver. Her sitter champagnekorkene løst og turen kan bli deretter.

For de som er lei av champagne fra før, så kan man dra på en 5-6 timers fisketur. Sjansen for å få masse fisk er stor, men sesongen for dyphavsfiske er tidlig høst, så fiske foregår på ganske grunt vann resten av året.

OVER: Elefantene var del av en kjempeflokk på 35 dyr i Etosha nasjonalpark.

OVER: Deler av Victoria Falls.

OVER: Artikkelforfatteren på sandboarding.

OVER: Nordmenn klar for fart og spenning! Fra venstre Kjetil, Odd Eirik og Guddveig.

T.E.M.: Skolen er gjemt bak store trær.

T.E.M

TEKST OG FOTO: RITA SIRIRUD STRANDBAKKE

T.E.M. står for Tsumeb English Medium Primary School. Det er en skole med 10 lærere og omlag 350 elever. Skolen ligger i den tidligere hvite delen av byen Tsumeb, og var før frigjøringen i 1990 en hvit skole. Etter frigjøringen av Namibia begynte svarte lærere å jobbe ved T.E.M., men da tok alle de hvite familiene barna sine ut derifra, og det er i dag en skole med kun svarte elever og én hvit lærer. Skolen er ikke av de aller fattigste i Tsumeb. De har flere klassesett med bøker, men ofte er disse kun til utlån der og da fordi det ikke er nok bøker til hele klassen, eller så er bøkene utdaterte. Ofte blir det også tatt kopier til elevene fordi de ikke har bøker. Elevene må selv sørge for kladdebøker og skrivesaker, noe de aller fleste har. Skolen har et bibliotek, men det inneholder veldig lite bøker. Dessuten står det låst, så det brukes veldig sjelden. Takket være en dugnad før skolestart har alle elevene stoler og pulter. Guttene reparerte ødelagte stoler og pulter for harde livet, slik at de kan brukes noen år til.

T.E.M. har elever fra første til syvende trinn. På alle trinn, bortsett fra andre og femte er det kun én klasse. Størrelsen på klassene er jevnt 35 – 40 elever. Det store unntaket er syvende klasse med 49 elever. Alderen på elevene i hvert trinn varierer. Det kan være et aldersspråk på opptil fire år bare på ett trinn. Ta sjette klasse som et eksempel, der den eldste eleven er 14 og den yngste

er ti år. Grunnen til aldersforskjellene er at noen elever har måttet gå om igjen et trinn eller flere fordi de ikke sto på den avsluttende prøven, eller at de har begynt sent på skolen, selv om skolealder er seks år.

En skoledag varer fra klokka 07:00 til 13:00, med pause fra 09:40 til 10:10. Det er åtte skoletimer i løpet av en dag. Hver skoletime varer i 40 minutter og det er ingen pause mellom timene, med unntak av den lange pausen midt på dagen.

Skolen er ikke i tipp topp stand. Det finnes mange knuste ruter og ødeleggelse i murveggen. Uteområdet er fint og grønt med fine, store trær, men det finnes ikke et eneste lekeapparat eller ballbane elevene kan benytte seg av i pausen.

Elevene ved alle skoler plikter å bruke skoleuniform. Hver skole har sine farger. Uniformene til T.E.M. er gule og grå. Hvis jentene vil kan de bruke bukse og skjorte, men de aller fleste går i kjole.

PEDAGOGIKK ELLER BUTIKK?

Pedagogstudentene vedtok på forrige landsstyremøte en resolusjon der vi tar klar avstand fra reklame i skoleverket. Dette retter seg først og fremst mot reklamefinansierte skolebøker, som det har vært en del debatt omkring de siste årene, men også mot andre former for kommersialisering av skolen.

► TEKST: ERIK NYGAARD, ILLUSTRASJON: OKULAR

En viktig del av skolens oppgave er opplæringen mot å bli en kritisk og reflektert forbruker. Skolen må her fungere som en rollemodell. Den har et ansvar for å lære elevene til å opptre kritisk ovenfor reklame, hvis hensikt er å påvirke brukernes atferd gjennom et gjentatt markedsstrategisk budskap. I denne sammenheng frykter vi at skolen mister mye av sin påvirkningskraft dersom den skulle tillate bruk av læremidler som er helt eller delvis finansiert gjennom reklame eller andre former for sponsing.

I dag er skolen en av de siste frisonene fra reklame i samfunnet. Dette gir skolen en unik posisjon som sosialiseringarena, da det her blir mulig å betrakte reklame og kommersialisering fra et eksternt ståsted, en mulighet for å ta et skritt tilbake og betrakte reklamen som fenomen på avstand. I denne sammenheng er skolen kanskje den eneste arena i dagens samfunn der dette er mulig. Vi mener dette er en uvurderlig side av skolen, som det ville vært en katastrofe å miste.

Vårt synspunkt er at det har vært en økning av reklame i den offentlige skolen de senere årene. Blant annet har vi fått reklamefinansierte magasiner og skoledagbøker som deles ut på skolens område, som er di-

rette rettet mot elevene. Dette anser vi som problematisk. Vi ønsker oss en skole fri fra reklame og kjøpepress, og mener denne typen produkter ikke har noen plass i skolen, på samme måte som reklamefinansierte skolebøker ikke har det. Slik vi ser det hjelper det lite at skolen ikke har ansvaret for disse publikasjonene. Så lenge skolen tillater dem distribuert til elever på skolens område, låner skolen dem sin troverdighet. Dette er slik vi ser det, et stort problem. Skolen er en arena der barn er svært motakelige for påvirkning. Likeså er den et forum hvor barna forventer å motta troverdig og velbegrunnet informasjon. Denne posisjonen mener vi uthules når skolen tillater denne typen reklamefinansiert materiell på sine områder.

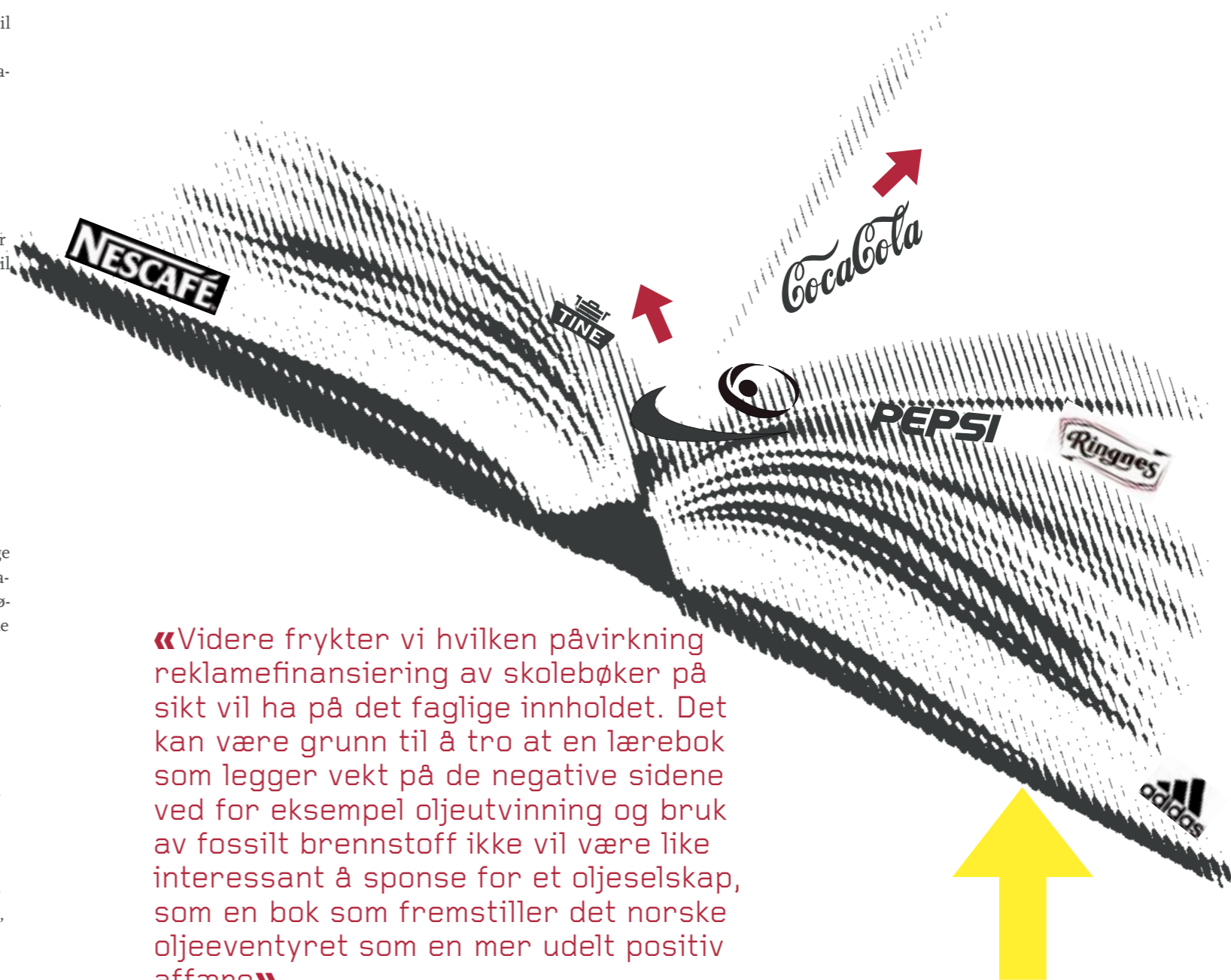
Videre frykter vi hvilken påvirkning reklamefinansiering av skolebøker på sikt vil ha på det faglige innholdet. Det kan være grunn til å tro at en lærebok som legger vekt på de negative sidene ved for eksempel oljeutvinning og bruk av fossilt brennstoff ikke vil være like interessant å sponse for et oljeselskap, som en bok som fremstiller det norske oljeeventyret som en mer udelt positiv affære. Dette vil kunne føre til at skolene må velge mellom gratis reklamefinansierte skolebøker med et pedagogisk innhold tilpasset sponsorene, og dyre bøker med et pedagogisk innhold tilpasset elevene. Med tanke på den økonomiske situasjonen skolene og kommunene i dag opererer under, er vi redd valget ikke vil falle på de dyre bøkene.

Dette er da heller ikke en situasjon som kun vil ramme skolene. Man kan spørre seg om hvorvidt forlagene vil våge å satse på skolebøker med et faglig innhold de frykter ikke vil være mulig å selge til potensielle sponsorer. En måte å se dette problemet på er å vektlegge hvem skolebøkene skrives for. Man kan hevde at alle bøker skrives for den potensielle kjøperen,

og at innholdet vektles for å gjøre boken mest mulig attraktiv på markedet. I dagens situasjon er det skolene som vil være den kunden skolebøkene rettes mot. Skolene vil forhåpentligvis ønske seg et så godt som overhodet mulig faglig innhold og en pedagogisk tilrettelegging av lærestoffet. Dette sikrer oss skolebøker som tilfredsstiller de pedagogiske krav vi har til læremidler i den offentlige skolen. Dersom vi ser for oss at den tenkte kjøperrollen flyttes fra skolene til næringslivet, da det er de som vil betale for bøkene gjennom sponsing, er det grunn til å frykte at fokuset i bøkene vil endres tilsvarende.

Utdanningsminister Cristin Clemet uttaler til VG 22.01.02 at hun ikke ønsker noen kvalitetskontroll av skolebøkene fra departementets side. Dette betyr at det for forlagene ikke ligger noen formelle krav til faglig innhold i de aktuelle bøkene. Valget av bøker vil da være opp til den enkelte innkjøper. Vi kan håpe at skolenes innkjøpsansvarlige vil velge bøker med et optimalt faglig innhold framfor å vektlegge pris. Men dersom valget står mellom reklamefinansierte skolebøker og ingen skolebøker, slik formannskapet i Vestby kommune opplevde situasjonen da de i fjor åpnet for reklamefinansierte skolebøker, er dette dessverre slett ikke sikkert.

Vi ønsker oss derfor en skole som er helt fri fra kommersielt press. Vi mener det er en selvfølge at Norge har råd til et fullfinansiert skoleverk, uten å måtte ty til kommersielle markedsaktører. Det står videre klart for oss at dette, i tråd med forbrukerombudets anbefalinger, må lovfestes. Vi vil derfor oppfordre skoleledere, stat og kommuner til å innse farene ved en markedsliberal utdanningspolitikk og kjempe for et skoleverk fritt for kommersielt press og reklame.

«Videre frykter vi hvilken påvirkning reklamefinansiering av skolebøker på sikt vil ha på det faglige innholdet. Det kan være grunn til å tro at en lærebok som legger vekt på de negative sidene ved for eksempel oljeutvinning og bruk av fossilt brennstoff ikke vil være like interessant å sponse for et oljeselskap, som en bok som fremstiller det norske oljeeventyret som en mer udelt positiv affære»

Vi nærmer oss et stortingsvalg som blir meget viktig sett med utdanningspolitiske øyne. UU presenterer her en oversikt over hvordan partiene presenterer sin egen politikk i forhold til enkelte områder som er spesielt interessant for PS:

KRISTEN FORMÅLSPARAGRAF I BARNEHAGE OG SKOLE

Vårt samfunn er preget av religiøst og kulturelt mangfold. Høyre vil beholde et KRL-fag som er åpent, bidrar til innsikt, respekt og dialog på tvers av tros- og livssynsgrenser, og fremmer forståelse og toleranse i religiøse og moralske spørsmål. Samtidig er det naturlig at kristendommens betydning i norsk historie, kultur og samfunnsliv tillegges særlig vekt. Dette bør gjenspeiles i opplæringsloven og barnhageloven.

Vil fjerne den kristne formålsparagrafen i skolen. Vårt samfunn er, og vil i all framtid være, et flerreligiøst og flerreligiøst samfunn. Et slikt samfunn må legge til rette for at alle får samme mulighet til livsutfoldelse, arbeid og deltakelse.

Arbeiderpartiet vil at det offentlige legger til rette for et mangfold av religions- og livssynsutøvelse i Norge. På bakgrunn av blant annet dette vil de gjennomgå den kristne formålsparagrafen i barnehage og skole.

Senterpartiet vil beholde den kristne formålsparagrafen.

Vi mener at formålsparagrafene må endres slik at de er livssynsøytrale og er inkluderende for alle uavhengig av tros- og livssyn.

KrF går i sitt program inn for å beholde kristen formålsparagraf.

FrP vil beholde kristen formålsparagraf i barnehage og skole. Dette er en sikkerhetsventil i forhold til verdirelativisering i skolen og samfunnet, som venstresiden i norsk politikk ønsker seg. Dette er ikke et forsvar for den kristne tro, men et forsvar for den norske kristne kulturarven, og dens grunnverdier.

STUDIEFINANSIERING

Stipendordningen i Norge er en av verdens beste, og Høyre ønsker å videreføre en god stipendordning for alle. Høyre ønsker at alle studenter, uavhengig av økonomisk bakgrunn, skal ha mulighet til å ta høyere utdanning og kunne studere i utlandet.

SV vil erstatte lån med fullstipendiering av borteboende elever i den videregående skolen. Alle skal ha økonomisk mulighet til å studere ved universiteter og høyskoler.

AP vil fullstipendiere videregående opplæring. Videre går de inn for å sikre en studiefinansiering som gjør det mulig å studere på heltid. Studielån og stipend må minst reguleres i takt med prisstigningen.

Senterpartiet vil at ingen skal betale tilbake mer enn de har lånt. Studielånet skal bare inflasjonsjusteres.

Vi vil indeksregulere studiestøtte, altså at lån/stipend skal følge utviklingen i lønns- og prisveksten.

Vi vil beholde reisestipendordningen.

I Venstre er vi opptatt av at en god studiefinansiering skal gjøre det mulig å være student, og på sikt ønsker vi å innføre borgerlønn for alle. Vi vil arbeide for indeksregulering av studiestøtten, samt en økning av stipendandelen. Venstre ønsker en 50-50 fordeling mellom lån og stipend. For å sikre studentene forutsigbarhet vil Venstre at kun halvparten av stipendet er knyttet opp til avlagte studiepoeng. Studiestøtten skal gis på individuelt grunnlag.

KrF går inn for at studiestøtten (stipend og studielån) skal indeksreguleres. Kostnadsnormen skal være slik at det er mulig å leve på støtten fra Statens lånekasse for utdanning. Det er ønskelig at støtten fra Statens lånekasse for Utdanning legges til grunn som opptjeningsgrunnlag dersom studenten ikke får arbeid etter endt utdanning. KrF vil sikre at det legges til rette for et tilstrekkelig antall studentboliger. Særlig små studiesteder vektlegges. De ønsker også å styrke helsetilbudet til studentene, særlig når det gjelder psykiske problemer.

FrP mener at studiestøtten bør indeksreguleres årlig med utgangspunkt i Folketrygdens grunnbeløp (G). Stipendandelen bør økes til 50 % generelt, og ytterligere noe for de som fullfører på kortere tid enn normert. FrP vil at studiestøtten skal være knyttet opp til den enkelte søker på individuelt grunnlag, og ikke behovsprøves. Studielån skal gis samme rente som markedsrenten, og grensene for personinntekt bør økes.

FINANSIERING AV INSTITUSJONER FOR HØYERE UTDANNING

Behandlingen av ny universitets- og høyskolelov viser at Høyre prioriterer høyere utdanning og at vi satser på tettere samarbeid med andre land. Høyre ønsker at høyere utdanning fortsatt skal være et offentlig ansvar, der gratisprinsippet legges til grunn.

Partiet vil bygge sikre og langsiktig finansierede institusjoner med høy grad av autonomi, eid av det offentlige. SV vil ta initiativ til en helhetlig gjennomgang av finansieringen av høyere utdanning og forskning for å nå dette målet. De går også bestemt inn for at all høyere offentlig utdanning må være gratis.

AP går inn for at universitetene og høyskolene skal ha en styringsstruktur og finansiering som legger til rette for at de kan drive uavhengig og god undervisning og forskning. Skal man tolke dette på en meget velvillig måte kan det leses som at man ønsker en endring i systemet hvor institusjonene finansieres etter hvor mange studenter som består eksamen, noe som kan påvirke sensuren.

Utdanning er et offentlig ansvar og skal vi få et godt tilbud til alle over hele landet, er det nødvendig at det offentlige finansierer dette. For å sikre et fritt akademi og en langsiktig satsning på forskning og utdanning, er det nødvendig at utdanning finansieres over offentlige budsjetter.

Venstre er opptatt av og jobber for å sikre norske utdanningsinstitusjoner gode rammevilkår. En stor andel av ressursene som går til forskning må være frie i form av økt grunnbevilgning og at forskerne selv får legge premisene for bruken av bevilgningene. Venstre ønsker å styrke etter og videreutdanningen av lærerne med 3 mrd i neste periode.

KrF skal arbeide aktivt for at rammebetingelsene til universitets- og høyskolesektoren forbedres og verne om gratisprinsippet i høyere utdanning.

FrP vil at undervisningstilbudet på godkjente undervisningsinstitusjoner innenfor høyere utdanning skal være fullt offentlig finansiert. Finansieringssystemet skal i hovedsak baseres på en stykkpris per student målt gjennom avlagte studiepoeng.

PRIVATISERING AV UTDANNINGSINSTITUSJONER.

Privatisering av utdanningsinstitusjoner er ikke et mål i seg selv. For Høyre er det viktig at norske studenter får ta del i mulighetene som byr seg i en globalisert verden og at utdanningsløpet følger denne utfordringen. Private institusjoner er en viktig og integrert del av det totale tilbudet av høyere utdanning i Norge. Dette gjør det dessuten naturlig å ha lik regulering når det gjelder de offentlige og private institusjonenes overordnede formål og virksomhet.

Gikk imot at private skoler skal likestilles med offentlige når det gjelder finansiering.

Motstander av endringen som gjør at det ikke lenger er nødvendig for en privatskole å være et pedagogisk eller religiøst alternativ for å få godkjenning. SV vil ha færre privatskoler, og vil gjennomgå lovverket og statsstøtten på nytt med sikte på å nå dette målet.

Gikk imot at private skoler skal likestilles med offentlige når det gjelder finansiering.

Motstander av endringen som gjør at det ikke lenger er nødvendig for en privatskole å være et pedagogisk eller religiøst alternativ for å få godkjenning. AP vil videre jobbe for at private skoler skal begrenses til pedagogiske og religiøse alternativer. Universitetene og høyskolene skal fremdeles være forvaltningsorgan og eies av det offentlige, med private institusjoner som et supplement.

Senterpartiet er imot privatisering av utdanningsinstitusjoner. Private høyskoler kan være et godt tillegg, men hovedvekten av høyere utdanning bør være offentlig for å sikre lik tilgang, langsiktighet og forskningsfrihet.

Venstre vil ha et sterkt og godt offentlig utdanningsystem. Det er imidlertid viktig å ha et mangfold av institusjoner, både offentlige og private. Alle skal ha lik adgang til utdanning og kunnskap, uansett sosial og kulturell bakgrunn. Studenter skal ikke betale skolepenger på statlige universiteter og høyskoler. Venstre ønsker bl.a. å stimulere til opprettelsen av en privat lærerutdanning i Norge.

Var med på å innføre friskoleloven. Vil fortsatt jobbe for private skoler, og øke statsstøtten til disse. KrF mener at de private høyskolene har en sentral plass innenfor høyere utdanning. Det er viktig å arbeide for en større grad av likestilling slik at disse institusjonene sees som en vesentlig del av høyere utdanning, blant annet når det gjelder forskningsmidler.

FrP vil behandle private og offentlige utdanningsinstitusjoner likt igjennom hele utdanningssystemet, også finansielt. Fremskrittspartiets prinsipp om fri skoleetablering gjør at universiteter, høyskoler, stiftelser og bedrifter kan engasjere seg i skoledrift og undervisning. Dette er viktig for å styrke kvalitetsutviklingen innenfor hele utdanningskjeden og ivareta valgfriheten til elever og studenter.

Tiltredende leder

Vår nye leder er kjent som en engasjert, inspirerende, dyktig og sikker studentpolitiker blant oss som har jobbet sammen med henne i lokallaget i Tromsø. Reidun Blankholm kommer opprinnelig fra Ålesund, men har studert ved Høgskolen i Tromsø de siste årene.

› TEKST: JENS-ERLING SOLØY,
FOTO: PEDAGOGSTUDENTENE

Bakgrunn

Før Reidun begynte på allmennlærerutdanningen var hun innom Helse og sosial grunnkurs, barne- og ungdomsarbeider og påbygning tredjeåret. Men det var mens hun tjente som au-pair i England at hun bestemte seg for å gjøre karriere som pedagog. Reidun valgte lærerutdanningen hovedsaklig for å få jobbe med mennesker. Av hobbyer og interesser trekker hun frem litteratur og sosialt samvær med venner. Jeg var så heldig å få Reidun på tomannshånd for å prøve å gi våre medlemmer et kjapt innblikk i hvem det egentlig er som skal ta over som organisasjonens ansikt utad.

Inkluderende miljø

Når jeg ber henne fortelle hvordan hun ble aktiv i PS får jeg høre en velkjent historie. Som så mange andre av oss ble hun lokket med på tur til en spennende konferanse i Stavanger. Der ble grunnlaget lagt, og når man først har blitt kjent med folkene i PS gir det mersmak. Hun dro på høstleir året etter, og dermed var det gjort.

Engasjert leder

På spørsmål om hvordan hun vil beskrive lederstilen sin blir Reidun stille. Etter en liten tenkepause kommer svaret: – ”Jeg kan lytte, jeg er rettferdig og kan skjære gjennom når det trengs. Dessuten har jeg lett for å engasjere meg.” En ny liten pause kommer før hun smilende legger til at hun også er blid og hyggelig.

En klar strategi

Neste spørsmål handler om hvordan hun skal klare å utvikle organisasjonen i positiv retning. Her har Reidun planen klar: – ”Jeg har veldig lyst til å være med og bygge opp grunnsteinene våre, lokallagene. Vi trenger flere lokallag som er oppe og går ved de utdanningsinstitusjonene hvor vi ikke er representert per i dag. Videreutvikle og styrke dem vi allerede har. Jeg vil også jobbe for at PS skal få større gjenomslagskraft, både i forhold til utdanningsforbundet og videre ut i samfunnet. PS skal bli en faktor som det er naturlig å regne med når man diskuterer lærerutdanningspolitiske spørsmål.”

En leder er også et menneske

Godt fornøyd med gode faglige svar prøver jeg å få et lite innblikk i personen bak titte-len. Jeg finner ut at Reiduns beste sportslige prestasjon er en 4.plass i Hydro-cupen, en fotballcup på Sunndalsøra. Gode venner er den beste oppskriften for å få henne i godt humør, og hennes drømmeferie er å få reise dit man vil når man vil og gjøre det man vil, uten å trenge å tenke på økonomi.

Fremtidsplaner

Jeg prøver å få henne til å se for seg hvor hun er om fem år. Det krever en del tankearbeid, men hun svarer til slutt at hun tror hun er i fast jobb. Når jeg så videre blir så dyp som å spørre om hun har noe livsmål blir det stille igjen. Hun grubler en del på den, men kommer til slutt fram til at å bli etablert med fast jobb og etter hvert familie må være et bra mål.

TILTREDENDE LEDER: Reidun Blankholm.

Vi ser fram til et spennende år og ønsker vår nye leder lykke til!

«Vi trenger flere lokallag som er oppe og går ved de utdanningsinstitusjonene hvor vi ikke er representert per i dag»

Tiltredende nestleder

Trine Berg Jacobsen er en sprudlende personlighet som setter farge hvor enn hun kommer. Etter et underholdende intervju kan jeg meddele at hun stammer fra Svolvær og har en omfattende bakgrunn. Vi graver litt for å få vite mer om denne jenta som er en vandrende kilde til godt humør.

› TEKST: JENS-ERLING SOLØY,
FOTO: PEDAGOGSTUDENTENE

Allsidig utdanning

Trines første utdanning var formgiving grunnkurs, og deretter blomsterdekoratør. Så skaffet hun seg studiekompetanse med realfag på to år, som privatist. Etter å ha prøvd informatikkstudiet på universitetet fant hun ut at lærerutdanning måtte være tingen. Hun gikk i gang med lærerskolen, og allerede etter sin første praksis var all tvil blåst bort.

Deja Vù

Også Trine forteller at hennes første befattning med PS var å bli lurt med på reise. I hennes tilfelle til regionseminar i Alta: – ”En meget trivelig tur. Og med tiden skjønte jeg at dette måtte være en slags form for sekt, siden jeg aldri kom meg ut derfra!” spøker hun med en smittende latter.

Målsetninger

Jeg spør Trine hvilke mål hun håper på at vi skal nå i løpet av hennes periode. Presiserer at det er valgfritt om hun vil snakke om idealistiske eller realistiske mål: – ”Ideelt sett vil jeg gjerne få til å endre finansieringsmodellen for universiteter og høgskoler. Slik den er nå er ødeleggende for kvaliteten på utdanningene. Skikkethet skal stå på agendaen og skikkethetsvurdering skal være godt innarbeidet i alle utdanningsinstitusjoner. Konkret skal vi jobbe mot å få flere sterke lokallag, spesielt på de steder som ikke har lokallag per i dag.” Hun mener også at den mest presse-

TILTREDENDE NESTLEDER: Trine Berg Jacobsen.

rende utfordringen for utdanningssystemet er livslang læring. Det må bli lagt bedre til rette for at man får den utdanningen man vil ha. Og det må være sammenheng mellom alle ledd, fra barnehage til endt utdanning.

Trine

Jeg mistenker at også nestledere er noe mer enn det man ser ved første øyekast, men der mot sier hun meg først. Det viser seg nemlig at studentpolitikk er hobbyen

«Ideelt sett vil jeg gjerne få til å endre finansieringsmodellen for universiteter og høgskoler. Slik den er nå er ødeleggende for kvaliteten på utdanningene»

hennes. Men etter hvert må hun innrømme at hun interesserer seg for litteratur, venner og familie også. Hun rangerer ”Be-atles” som den beste boken hun har lest, og siste bok er ”Den vordende demokrat” av Bo Jakobsen. Som seg hør og bør for en aktiv studentpolitiker er hennes kortsiktige mål å bli flinkere til å ta tid til seg selv.

Fremtiden

Når vi så kommer til den delen av intervjuet hvor Trine skal se for seg et liv etter PS har hun også svarene klare. På spørsmål om hvor hun ser seg selv om fem år sier hun lattermildt at hun forhåpentligvis er ferdigutdannet. Helst i fast jobb i skolen.

FISK I FOLIE à la Hites!

Vi starter nå en ny trend hvor hvert lokallag skal presentere en typisk rett fra sin region her i gourmet-hjørnet. Jeg åpner ballet, og som student ved Høgskolen i Tromsø faller det naturlig å velge fisk som tema. Her presenteres en enkel men delikat studen-trett. Nyt den alene, eller øv opp dine mattekunnska-per ved å lage dobbel porsjon og invitere noen som faller i smak.

< TEKST OG FOTO: JENS-ERLING SOLØY.

**Fisk i folie,
1 porsjon.**

2 Poteter.
1 gulrot.
1/4 løk.
1 ss purreløk.
1 dl eplejuice.
200 g fiskefilet. (fortrinnsvis sei)
Salt og pepper etter smak.
Plantemargarin.

Fremgangsmåte:

Skrell og del opp gulrot i små biter. Løken skjæres opp i små biter. Purre-løken finhakkes.

Fiskefileten skjæres opp i ønskede ser-veringsstykker. Sei gir et bra resultat her, men man kan bruke flere typer fisk. Torsk og laks er åpenbare kandidater, og jeg vil spesielt anbefale steinbit og breiflabb.

Poteten gjøres klar og får koke i fem minutter. Imens retter vi oppmerksom-heten mot fisken. Smør et stykke alu-miniumsfolie med plantemargarin, soft flora er sunt og bra. Folien formes til en skål som vi kan brette lokk over. Ne-derst legger vi gulrot, deretter løk, pur-re og til sist fisken. Eplejuice helles over, krydre etter smak. Brett folien som et tett lokk over.

Når poteten så har kokt sine tilmålte fem minutter alene legger vi fiskepakken oppå potetene. Denne koker sammen med potetene til de er ferdige.

Samme rett kan lett modifiseres til fine-re anledninger. Fiskepakkene bakes da i ovn på 200 grader i 30 minutter. Ser-veres med for eksempel fløtegratinerte poteter eller en god fiskesaus.

Serveres etter alle kunstens regler og med glimt i øyet for en mer fullsten-dig opplevelse.

- abonnér på **Første steg!**

Tidsskrift for førskolelærere

Første steg er Utdanningsforbundets tilbud

- til deg som arbeider i barnehagen,
- til deg som studerer for å arbeide i barnehagen, og andre interesserte.
- til deg som vil ha aktuelle fagartikler, reportasjer og bokstoff.

Ordinær pris
275,-

Medlemmer og
studentmedlemmer
150,-

Tegn abonnement, få det og les det, fire ganger i året!

Du kan også fakse kupongen til 24 14 21 50, eller sende e-post til forstesteg@utdanningsakademiet.no.

Ja

- Ja, jeg er medlem/studentmedlem og vil abonnere på Første steg for **150 kroner per år.**
- Jeg tegner ordinært abonnement for **275 kroner per år.**

Navn:

Medl.nr:

Adresse:

Postnr:

E-postadresse:

Telefon:

Kan sendes
ufrankert i Norge.
Utdanningsforbundet
vil betale porto.

SVARSENDING
Avtalenr171107/217

Utdanningsforbundet
Grønland posthandel
0133 Oslo